

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste vrienden, familie en bekenden,
Aan het einde van mijn laatste nieuwsbrief beschreef ik dat het schooljaar bijna voorbij was en dat ons alleen nog de laatste examens restten. Toen deze examens, die vrij goed verliepen, midden november voorbij waren, begon voor mij een nieuw hoofdstuk in mijn missie. Op vele vlakken vonden er veranderingen plaats over welke ik u nu weer mag berichten.

Nieuwe collega

Allereerst mocht ik een nieuwe medevrijwilliger verwelkomen en daarna mocht ik van een ander afscheid nemen. Aangezien Julien, met wie ik deze missie in oktober 2018 startte, een contract voor iets meer dan één jaar had en ik een contract voor twee jaar was het voor hem tijd om eind november te vertrekken. Maar anderhalve week voordat hij vertrok, mochten we op 15 november jl. al mijn collega voor de tweede helft van mijn missie verwelkomen, genaamd Ghislain. Deze 28-jarige Fransman, afkomstig uit een stadje vlakbij Parijs, heeft ondertussen de taken van Julien als informaticus overgenomen. Gedurende anderhalve week kon Julien heel wat kennis en ervaring overdragen en op deze wijze vond er een soepele wisseling van de wacht plaats. Uiteindelijk vertrok Julien op 27 november jl..

In het begin was het wel even wennen met een nieuwe collega. Met Julien was ik deze missie begonnen en samen hadden we onze missie ontdekt en hadden we een wijze van leven gevonden. Ondanks dat we heel wat verschilden, vormden we een goed team en waren we goed op elkaar ingespeeld. Met Ghislain was alles weer nieuw en moesten we een nieuwe balans zien te vinden. Daarnaast was voor Ghislain alles nieuw en bijzonder, terwijl voor mij alles al de gewoonste zaak van de wereld was. Waar het in het begin heel erg wennen was, gaat het ondertussen prima en raken we steeds beter op elkaar ingespeeld.

Nieuwe taken

Toen Julien vertrokken was, was het schooljaar afge-

lopen en begon de grote vakantie voor de leerlingen van onze school. Maar waar de leerlingen van hun vrije tijd konden genieten, was het werk voor de leraren nog niet klaar. Voorbereidingen voor het nieuwe schooljaar begonnen alweer vanaf begin december. Deze voorbereidingen voor het nieuwe schooljaar bestonden vooral uit de inschrijving en ontvangst van nieuwe leerlingen. En hier volgde een andere verandering voor mij, want ik werd aangewezen door de directeur om de verantwoordelijkheid voor de inschrijving en ontvangst van de nieuwe leerlingen op mij te nemen. Alhoewel ik geen idee had wat deze taak precies inhield, was ik blij met het vertrouwen en ook met het feit dat ik wat meer verantwoordelijkheden kreeg.

QUIRIEN VAN BERKEL

BAUCAU, OOST-TIMOR

Omdat ik niet wist wat mijn taak nu precies inhield en aangezien het mij verder ook niet verteld werd, ben ik bij verschillende leraren gaan rondvragen wat ik nu eigenlijk moest doen. Na veel vragen gesteld te hebben, werd mij duidelijk wat er gedaan moest worden. Eerst moest er een folder gemaakt worden, die met begeleidende brief naar verschillende pre-secundaire scholen in de omgeving gestuurd moest worden. Daarna vonden er twee inschrijfrondes plaats, waarbij nieuwe leerlingen zich konden inschrijven. Aan het einde van elke inschrijfronde vond er een test plaats om het niveau van de leerlingen in te schatten in de vakken Portugees, Engels en wiskunde. Al het papierwerk moest door mij worden voorbereid en ook de uitvoering van het hele inschrijvingsproces moest ik begeleiden. Op zich een vrij eenvoudig proces maar omdat dingen in Timor soms op een manier moeten gebeuren, en omdat mij niet verteld werd hoe ik het dan precies moest doen, was het lastig om alles in een keer goed te doen.

Het verwelkomen van Ghislain
op het vliegveld op 15 november jl.

de H. Mis voorbereiden en vierden. Dit was hun kerst. Geen groot banket, geen overdreven versiering, maar een samenkomst rond de kern van dit feest: de komst van Christus op aarde.

De kerst konden we dus doorbrengen met de lokale mensen om ons heen en de ontmoetingen, die soms onverwacht waren, waren zeer hartelijk en waardevol. De uitnodigingen die we ontvingen zorgden ervoor dat we ons daadwerkelijk opgenomen voelden in de gemeenschap hier in Baucau.

Daarnaast moest elk papier door de directeur onderkend worden en van de juiste stempel voorzien. Zo waren de dagen in december goed gevuld en hoefde ik mij in ieder geval niet te vervelen tijdens de vakantie.

Kerstmis

Rond kerst en oud en nieuw ging de school dan echt dicht en dus hadden we twee weken vrij. De kerst vierden Ghislain en ik in Baucau. Op kerstavond bezochten we de nachtmis in de parochiekerk, waarbij we vergezeld werden door de kinderen uit de buurt, die niet met hun ouders gingen en die het toch wel spannend vonden om in het donker naar de kerk te lopen. Na de nachtmis werden we eerst uitgenodigd om wat te eten in het parochiehuis met de kapelaan en heel wat andere genodigden. Na deze maaltijd gingen we door naar een kerstsamenzijn in onze wijk waarvoor we uitgenodigd waren en dat werd georganiseerd door de jongeren uit onze buurt. Een prachtig initiatief waardoor we kerst samen met de mensen uit de gemeenschap om ons heen konden vieren.

Eerste Kerstdag werden we spontaan door onze burens uitgenodigd om te komen eten en Tweede Kerstdag bezochten we met de kapelaan een H. Mis in een klein dorpje aan zee, genaamd Uai-Sá. In dit dorpje dat vrij ver van Baucau ligt en waar maar eens in de zoveel tijd een H. Mis gevierd wordt, waren twee lokalen van een eenvoudige basisschool omgebouwd tot kapel. Met het weinige wat er voorhanden was, was het lokaal versierd en het was verder duidelijk dat het koor zich goed voorbereid had voor dit feest. In het snikhete lokaal, de zon brandde op het dak van golfplaten, vierden we samen de H. Mis. Toen gedurende de H. Mis het collectemandje langskwam, was het duidelijk zichtbaar dat deze mensen niet veel hadden. We zaten achterin en er lagen maar twee muntjes in het mandje. Het ontroerde me hoe deze mensen, op zo'n eenvoudige manier maar met zoveel moeite en zorgvuldigheid,

Introductietijd

Op 6 januari jl. gingen we weer van start. We begonnen met de her-inschrijving van de nieuwe studenten. In Timor is het normaal om je bij verschillende scholen in te schrijven, de toelatingstest te maken en om daarna de beste school te kiezen voor welke je de toelatingstest hebt gehaald. Zo hadden we rond de 150 inschrijvingen in december, daarvan bleven er 105 over die zich in januari voor de her-inschrijving op school meldden. Met deze 105 leerlingen begonnen we na de her-inschrijving de introductietijd, of de "orientasi" zoals ze hier zeggen. Drie dagen lang volgden de leerlingen een programma dat bestond uit het volgen van lezingen, het spelen van spellen, het schoonmaken van de school en het leren exerceren onder leiding van de nationale politie. Het geheel werd in goede banen geleid door leerlingen van het tweede en derde jaar samen met mij. Het was leuk om zo met de oudere leerlingen samen te werken en om samen een programma te draaien. Alhoewel zeker niet alles soepel verliep, was het toch een goede ervaring en konden we de introductietijd goed afronden.

Opening schooljaar

Na de introductietijd begon dan eindelijk het nieuwe schooljaar en dit jaar begon met een primeur. Onze school mocht de opening van het schooljaar 2020 verzorgen voor het district Baucau. Dat betekende dat de school voorbereid moest worden om enkele hoogwaardigheidsbekleders te ontvangen. Tenten moesten worden opgebouwd, dekzeilen gespannen, eten klaargemaakt en op het laatste moment moest even de hele school van een nieuw kleurtje worden voorzien. Het was op het laatste moment nog even moment hard doorwerken, maar met vereende krachten was alles precies op tijd klaar voor de opening van het nieuwe schooljaar. Het was een goede mogelijkheid om weer eens op een andere manier met de leraren en leerlingen samen te werken. De dag van de opening begon met een H. Mis die gece-

OOST-TIMOR

QUIRIEN VAN BERKEL

Droogte-seizoen

Regen-seizoen

lebreerd werd door de bisschop, daarna vond er een welkom met traditionele dans plaats in de school voor alle hoogwaardigheidsbekleders. Na dit welkom was het, zoals bij elk feest, tijd voor “breves palavras”, korte speeches die vaak veel langer duren dan bedoeld is. Na de speeches was het tijd om de maaltijd feestelijk te openen. Eerst werden de belangrijkste gasten één voor één door de presentator naar voren geroepen om rond een tafel die vooraan stond te komen staan. Daarna kreeg elke genodigde ofwel een fles bubbelwijn in zijn of haar handen, ofwel kregen ze een mes toebedeeld om een taart aan te snijden. Toen iedereen klaar stond werd er afgeteld en op één werden alle flessen bubbelwijn met een knal geopend en op hetzelfde moment werd de taart aangesneden. Dit luidde het einde van de ceremonie in en daarna werd iedereen uitgenodigd om deel te nemen aan het lopend buffet. Een openingsceremonie als deze vindt in Timor bij elke feestelijkheid plaats en daarom dus ook bij deze gelegenheid weer. Na de maaltijd werd er gedanst en was het nieuwe schooljaar dus feestelijk geopend.

Lesgeven

Na deze eerste dag met feestelijkheden begon het gewone lesgeven weer. Zoals afgelopen jaar was de eerste anderhalve week vrij chaotisch. Voor sommige vakken was nog geen leraar gevonden, het rooster was nog niet compleet en correct en ook het aantal stoelen, tafels en schoolborden moest nog op peil gebracht worden. Het zorgde ervoor dat de leerlingen vaak zonder leraar in de klas zaten en zich verveelden. Maar vanaf de derde week ging het beter, nieuwe leraren waren geworven, het rooster was compleet en het werd vrij strikt gevolgd. Dit was een positieve verandering. Een andere positieve verandering was de houding van de leraren. Waar de leraren aan het einde van afgelopen jaar een gedesillustioneerde indruk maakten, leek het erop alsof ze voor dit jaar

weer nieuwe motivatie gevonden hadden. Zo was er een andere leraar aangesteld als eindverantwoordelijke voor de leerlingen. Deze leraar is bovenal verantwoordelijk voor het controleren van de leerlingen op te laat komen of op absentie. Dit controlesysteem was afgelopen jaar niet echt aanwezig, maar deze nieuwe eindverantwoordelijke heeft haar taak serieus opgepakt en een boetesysteem ingevoerd, waarbij er geldboetes volgen bij te laat komen of bij absentie.

Dagverantwoordelijkheid

Daarnaast bestond er al een systeem van dagverantwoordelijken, hier “piquete” genaamd. Twee leraren zijn per dag dagverantwoordelijken, zij hebben piquete dienst. Dit houdt in dat zij de eindverantwoordelijke voor de leerlingen ondersteunen op de aangewezen dag. Afgelopen jaar bestond dit ook, maar niemand nam er verantwoordelijkheid voor en niemand bekommerde zich er echt om. Maar dit jaar wordt het vrij strikt nageleefd en de leraren met “piquete” zijn ook daadwerkelijk op tijd aanwezig. Het zorgt ervoor dat er meer discipline in de school is en de aanwezigheid van de leerlingen is ook daadwerkelijk gewaarborgd. Doordat de leraren nu veel meer samenwerken, is de sfeer ook wat beter.

Vergaderingen

Wat ikzelf probeer te realiseren is het organiseren van meer vergaderingen. Er zijn verschillende plekken in de school waar gewerkt wordt en waar ook veel gepraat wordt, maar tussen deze plekken vindt nauwelijks informatie uitwisseling plaats, wat ertoe leidt dat er nog meer gepraat wordt, maar meer over elkaar dan met elkaar. Door deze vergaderingen te organiseren, misschien een keer per maand, vaker als dat nodig mocht zijn, hoop ik dat er meer begrip voor elkaar komt en dat dingen sneller duidelijk zijn. Tot nu toe heb ik het twee keer geprobeerd, en twee keer zaten we ook daadwerkelijk samen en konden we dingen delen en ophelderen. Hopelijk kunnen we dit doorzetten en heeft het een gewenst resultaat.

Moed, hoop, bekering en genade

Deze brief wil ik graag afronden met enkele punten die besproken werden tijdens een korte retraite, gedaan voor de kerst met alle Fidesco vrijwilligers bij enkele Spaanse paters Dominicanen. Het zijn punten waarvan ik herkende dat ik ze elke dag nodig heb in mijn missie. En het is ook door deze missie dat ik zie dat we deze punten eigenlijk allemaal wel nodig hebben en ik wil ze bij dezen graag met u delen. Allereerst hebben we

De school krijgt een nieuw kleurtje

leraar engels

De kerk op Tweede Kerstdag in Uai-Sá

Met de kinderen uit de buurt op kerstavond

Met collega docenten

moed nodig. Ik heb dagelijks *moed* nodig. Moed om met onbekende mensen in gesprek te gaan, moed om soms een klas binnen te stappen die niet zo eenvoudig is om les te geven, moed ook om problemen aan te kaarten en om nieuwe wegen te vinden om deze problemen op te lossen. *Hoop* is ook iets wat we nodig hebben en wat ik terug vind in mijn missie, wanneer ik zie dat er dingen mogelijk zijn, dat er resultaten geboekt zijn of dat ik zie dat leerlingen de capaciteiten hebben om ver te komen. Ik zie ook hoop in dit land, in de anderhalf jaar dat ik hier ben is er al heel wat veranderd en het stemt mij hoopvol voor de toekomst. Deze hoop geeft mij weer energie en motivatie als ik het even niet meer zie zitten. Daarnaast hebben we ook *bekering* nodig. Bekering om onze koers in het leven bij te stellen, maar ook om mensen en problemen op een andere manier te benaderen. Daarnaast ook bekering tot God. Deze missie zet mij aan om meer over mijn geloof na te denken en ook om dit geloof op een andere manier te beleven en handen en voeten te geven. En wat we het meeste nodig hebben is *genade*. Soms is het voor mij niet meer dan een brede lach van een kind op weg naar school, soms is het niet meer dan een moment van begrip van een leerling, soms is het niet meer dan de blijdschap die ontstaat door samen met anderen te zijn en momenten te delen. Het zijn allemaal kleine geschenken die Gods liefde tonen in de mensen en die het doen van deze missie waard maken.

Bedankt

Aan het einde van deze brief bedank ik u weer voor uw ondersteuning in welke vorm dan ook. Het blijft me bemoedigen te weten dat ik deze missie niet alleen draag, maar samen met u. Ik hoop dat ik op uw steun kan blijven rekenen om mijn werk hier voort te zetten. Hartelijk dank nogmaals en tot de volgende nieuwsbrief. Quirien van Berkel

Wat is FIDESCO

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 1600 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 24 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als Internationale vrijwilligersorganisatie geaccrediteerd bij het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missies van Nederlandse vrijwilligers of onze projecten financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEAL op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. de desbetreffende vrijwilliger of project.

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van de desbetreffende donatie te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u de missieverslagen wenst te ontvangen. Nadat u een gift heeft gegeven, houden wij uw adres in ons adressenbestand, en zullen u twee keer per jaar extra op de hoogte houden van onze activiteiten. Als u dit niet wilt, kunt u zichzelf schriftelijk afmelden hiervoor.

Bij voorbaat dank, Johannes Witt

nr.6

Voor informatie of sponsoring:
Rooseveltlaan 2
2215 NX Voorhout

tel.: 0852-731732
info@fidesco.nl
www.fidesco.nl